

Sygn. akt IV CNP 41/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w R.
z dnia 10 maja 2012 r.
w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko J. K.
o naruszenie posiadania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pozwana wystąpiła ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tj. wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 10 maja 2012 r. którym sąd ten oddalił jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 stycznia 2012 r. jako bezzasadną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga jest nie tylko środkiem nowym, ale i wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej kwotowo, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05,

OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., VCNP 28/05, niepublikowane).

Skarga pozwanej nie spełnia tych wymogów.

Nie spełnia przesłanki uprawdopodobnienia szkody powołanie przez skarżącą dowodów zawartych w aktach innej sprawy, toczącej się przed Sądem Rejonowym w R. dotyczącym odszkodowania za brak dostarczenia lokalu socjalnego na okoliczność zadłużenia lokalu i wysokości należnego czynszu, bez dokładnego sprecyzowania wyrządzonej szkody, bez przedstawienia przekonującej jurydycznej argumentacji mogącej przemawiać za tym, że szkoda została stronie skarżącej rzeczywiście wyrządzona oraz bez wskazania odpowiednich środków mających uwiarygodnić to twierdzenie (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).